

Dyrdilmyri's klubstævne den 15. og 16. juni 2013 fortalt af Andi fra Folkenborg og Grani fra Jenle.

Lørdag morgen kl. 8 trådte Andi ud af traileren – efterfulgt af et vrinsk som kom helt nede fra den bagerste del af maven. Han synes lige alle skulle vide at han var landet... Han rystede på hovedet så den store sorte pandelok og man hvirvlede i vinden. Det her var vist et sted han ikke havde været før.

Ganske få minutter senere trådte Grani også ud af hans trailer. Han gik majestætisk ud på græsset og tog lige bestik af hvor hopperne og alle de andre heste befandt sig. Han havde ikke brug for at gøre opmærksom på sig selv.

Drengene havde mødt hinanden før og kendte godt hinanden. Andi den unge lømmel som først skulle finde ud af hvad verden var for en størrelse, og Grani der allerede var kåret og en erfaren herre – når man taler stævner og det med at komme i byen.

De blev installeret i to bokse ved siden af hinanden "Hvad pokker er det dig Grani?"

Andi stak så meget af hovedet han kunne, ind gennem mellerummet i boksene. "Ved du hvad vi skal her?"

Grani tjekkede lige boksen for fremmede lugte og vendte sig mod Andi (også med hovedet ind imellem tremmerne) "Jeg ved ikke med dig... Men jeg skal starte stævne. Så du ikke alt det postyr der var udenfor. Der er helt sikkert tale om stævne"

"STÆVNE!!!... Hva' snakker du om?" Andi mente nok det var rigeligt han bare VAR der.

"Hør her kammerat. Du skal ind på ovalbanen og vise det bedste du har lært når din rytter beder dig om det. Lyt til et godt råd... Skift gear når hun beder dig om det, og lad for guds skyld være med at hilse på de andre. Hvis du er god – får du lov at komme igen i morgen. Og er du ikke... så er det bare hjem i dag" svarede Grani.

Lidt senere kom Andi's rytter og tog ham ud. Han skulle starte femgang. Altså vise alle fem gangarter. "Peace of cake" tænkte han. Hvad han ikke lige havde taget højde for var, at der altså var rigtig mange andre heste der kiggede på ham. Og med det ego han gik rundt med, kunne man ikke lade det gå stille forbi. På hele den ene langside var der fyldt med heste og hver gang han gik forbi dem, fortalte han da lige hvem han var. Det med at skulle vise fem gangarter kiksede noget. Det var sørme svært at styre ben, rytter og ego samtidigt.

Senere blev det Grani's tur til at ride firegang. Han havde helt styr på sin rytter og hvordan HAN ville ride sit program. Man er vel en gammel cirkushest. Han indtog banen med stor sindsro og lavende et flot program. Dog undrede det ham en del, at hans rytter pludselig lavede om i programmet og startede med en anden gangart end han plejede. Men igen... det havde han også styr på.

Andi nåede lige at fortælle ham (inden han skulle ind) at der var en masse heste på den ene langside – og han kunne altså ikke lade stå tilbage, at de havde hørt om Andi og ikke om ham. Så han tog mod til sig, og præsenterede sig en af gangene da han gik forbi. Han vidste godt at han ikke måtte, og han gjorde sig umagen for ikke at det gik ud over gangarterne.

Hans søde nye rytter og ham havde kun været et makkerpar i 2 måneder og det var deres debut sammen. Han kunne godt lide at arbejde sammen med hende, selvom de engang i mellem gik fejl af signalerne. Men nøj han var stolt da han kom ud. Det var sørme gået godt.

Både Andi og Grani skulle starte den svære tøltklasses. Lige efter hinanden. Grani havde brugt en del tid på, at forklare Andi hvad det gik ud på... Men Andi virkede lidt ukoncentreret og Grani var ikke sikker på, at han fik fat i alt det han havde fortalt ham.

"Bare rolig" sagde Andi. "Jeg har helt styr på det. Langsom tølt, vende... og så må jeg løbe hurtigere på langsiderne og til sidst må jeg løbe rigtig hurtigt."

Ja ja "svarede Grani. "Men det er altså ikke helt lige meget hvordan det ser ud. Du bliver også nød til at lytte til din rytter. Det er hende der har styr på hvornår du skal gøre det forskellige. Og lad nu være med at snakke med de andre heste når du rider."

"Hmmm....som om jeg snakker med de andre heste... Jeg fortæller da bare at jeg er her" tænkte Andi.

Tiden kom til at Andi skulle ind og ride tøltklassen. Han koncentrerede sig virkelig i langsom tølt og hørte meget efter sin rytter. Men da de skulle ride den anden vej, og han måtte løbe lidt hurtigere på langsiden, kunne han bare ikke vente længere. Han blev nød til, at fortælle de andre hvor god han faktisk var. Ups for pokker også.. der smuttede galoppen lige ind midt på langsiden. Og hans rytter blev sur på ham. "For pokker det er hundesvært det her" tænkte han. Han skyndte sig at koncentrere igen, og den hurtige tølt blev lidt bedre.

Grani skulle ind lige bagefter. "Bliv nu og se hvordan man gør" nåede han lige at sige til Andi, inden han red ind på banen.

"Arbejdstempo.. Tjek" tænkte han, inden han vendte og gjorde sig klar til tølt med øgninger. Han kunne mærke at hans rytter slappede af og det kørte for dem. "Tølt med øgninger... Tjek" igen tænkte han "det har jeg også styr på. Og nu kommer det bedste, det jeg er allerbedst til. Nemlig hurtig tølt" Og smuk var han, da han tøltede det bedste han kunne.

De to drenge stod lidt og snakkede om dagens bedrifter i deres bokse, inden de skulle hjem med deres ryttere. Andi mente jo, at han var tæt på at være verdensmester.

Hans rytter havde godt nok sagt at han blev sidst i begge klasser, men hans held var at der ikke var så mange med, så han kom i en A finale i femgang og en B finale i tølt.

Grani havde gjort det så flot. Han var i 2 A finaler.

"Vi ses i morgen" vrinskede Andi til hele pladsen, da han gik fra stalden til traileren. Grani faldt ind og sagde "ja jeg kommer også".

Søndag morgen ankom begge drenge samtidig i hver deres trailer. Andi gentog succesen fra dagen før og fortalte lige alle, at han var landet da han kom ud af traileren. Grani synes, at han bare kunne sige hej til de nærmeste, uden dog at råbe det ud på hele pladsen.

Andi fik af vide, at han var så heldig at han var rykket til en A finale i tølt i stedet for B finalen. Så begge drenge skulle konkurrere i tøltklassen.

Men først skulle Andi og hans rytter ind i femgangsfinalen. Hold nu op, det var svært at koncentrere sig når der var 2 andre med på banen OG han samtidig skulle holde i øje med de andre heste udenfor. Han kom desværre til at kloppe i det da han skulle vise pas. Det var pokkers svært når man skal høre efter sin rytter, koncentrere sig om pas og holde i øje med heste. "Måske skulle jeg have hørt lidt bedre efter Grani" tænkte han.

Da klassen var færdig skulle han ind igen og have hængt en dims på hovedtøjet. "Hold nu op, den er sørme farlig" tænkte han, da den blafrede ind i øjnene på ham. Han skyndte sig ud og fik hans rytter til at tage den farlige dims af igen.

Grani skulle ind i firegang og forbedre eller holde sin 3. plads fra udtagelsen. Han skulle ride sammen med 5 andre heste og det havde han helt styr på. Han mestrede på flotteste vis arbejdstempo tølt, trav, galop (som hans rytter dog lige drillede ham lidt med) og endelig til sidst, det han bare var bedste til... hurtig tølt.

Han blev kaldt ind igen og blev nr. 2 i klassen. Han var stolt. "Hvor er det dejligt at være tilbage på banerne" tænkte han, mens han gav en flot æresrunde med sin rytter.

Da de stod i stalden igen spurgte Andi "Den der dims vi fik hængt på ørene... er den ikke smadder farlig? Den jeg fik på var ved at gøre mig blind!!"

"Du er godt nok en tosse" svarede Grani. "Det er en roset. Den får vi på, når vi har været i en finale og den røde er absolut den bedste at få. Den er ikke farlig, og du kan lige så godt vænne dig til det. Ellers kommer du altså ikke langt."

"Hmmm..." svarede Andi, mens han tog en bid af wrappen. Han var nu ikke helt enig.

Endelig skulle de begge ind A finalen i tølt. De skulle starte med langsom tølt. Grani dansede rundt på banen, og havde styr på det hele. Andi derimod, koncentrerede sig det bedste han kunne om sin rytter og om ikke at komme til at sige noget. Så skulle de ride tølt med øgninger. Igen havde Grani og hans rytter helt styr på det hele, og indtog igen banen som var det deres. Andi, som nu synes at det var meget længe han havde koncentreret sig, blev helt forvirret over at hans rytter blev ved med at ride

frem og stoppe op. "Ja sådan føltes det" tænkte han. Han blev også liliige nød til at sige hej til de andre heste igen, og han kunne godt se bagefter, at det nok ikke var det allerbedste han havde gået...

Men så skulle de løbe hurtigt. Grani satte bagparten ind under sig og gav den gas. Han overhalede den ene efter den anden uden at lave nogen fejl. "Hvor er livet dejligt" tænkte han, mens han dansede af sted med sin rytter. Det var også et smukt par. Andi, som endelig havde fået lov at løbe hurtigt, kunne slet ikke koncentrere sig om at styre alle fire ben og holde i øje med de andre og og og... Først da de vendte og skulle løbe hurtigt den anden vej, havde han fået så meget styr på det, så han kunne slappe af og nyde opgaven.

Præmieoverrækkelsen var et kapitel for sig selv. Det var begyndt at øsregne, og Andi skulle ind som den første – han var blevet sidst i finalen. Han var sikker på, at dimsen ville angribe ham, så han skyndte sig at springe til siden for at undgå den. Så var der fire ryttere imellem dem, og endelig kom Grani ind og skulle have hans dims på. Han havde vundet klassen. "Ham kender jeg" råbte Andi til alle de andre. "Det er min kammerat. Er han ikke bare god."

"Rolig nu" sagde Grani. "Du bliver altså nød til at lære at tie stille. Du larmer." Men på vej ned til traileren måtte Grani dog også lige fortælle de andre, at han havde vundet.

På vej hjem stod de i hver sin trailer og blundede. Det havde været en god weekend. Andi stod og efterresonerede, og synes bare det havde været spændende at være i byen. Specielt når han var sammen med sin ven Grani og han havde vundet. Det var da noget af en kammerat at have.

Grani stod og nød sin sejer... og tænkte, at det var et godt match ham og hans rytter. De skulle nok blive rigtig gode sammen. Han prustede lidt... og ham Andi var alligevel ikke så tosset. Han skulle nok få lært ham, at slappe af når de var ude sammen...